

51 Uradni list RS, št. 51/2009
z dne 3. 7. 2009

2571. Pravilnik o zaščiti hišnih živali, Stran 7117.

Na podlagi prve alineje 40. člena Zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo) in četrtega odstavka 11. člena ter tretjega odstavka 14. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K **o zaščiti hišnih živali**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošno)

Ta pravilnik določa minimalne pogoje za zaščito hišnih živali.

2. člen

(izrazi)

Za potrebe tega pravilnika imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. hišne živali so živali, ki se vzrejajo, redijo ali gojijo za družbo, rekreacijo, varstvo ali pomoč človeku, in so:

a) določene v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 998/2003 z dne 26. maja 2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali in o spremembi Direktive Sveta 92/65/EGS (UL L št. 146 z dne 13. 6. 2003, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109),

b) živali drugih prosto živečih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo prosto živečih živalskih vrst;

2. gojitev je gojitev, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja veterinarska merila skladnosti;

3. prireditelj je vsak javni dogodek z namenom razstavljanja, ocenjevanja ali tekmovanja hišnih živali, nastopi in razstave potujočih hišnih živali ter druga organizirana zbiranja hišnih živali na javnih mestih;

4. predstava je gledališka ali kakršna koli druga kulturno umetniška predstavitev, v kateri se uporabijo ali v kateri nastopajo hišne živali;

5. snemanje pomeni postopek izdelave avdiovizualnega dela (za posredno ali neposredno trženje), pri katerem se uporabljajo hišne živali.

3. člen

(živali prosto živečih vrst kot hišne živali)

Živali prosto živečih vrst je dovoljeno zadrževati v ujetništvu kot hišne živali ob upoštevanju predpisov, ki urejajo varstvo prosto živečih vrst živali.

II. SPLOŠNI POGOJI

4. člen

(naloge skrbnika hišne živali)

(1) Skrbnik hišnih živali mora storiti vse potrebno, da zagotovi dobro počutje živali, ki so v njegovi oskrbi, in preprečevati vzroke, ki lahko povzročijo bolečine, poškodbe, bolezni ali motnje v obnašanju živali.

(2) Skrbnik hišnih živali mora zagotoviti ustrezno namestitvev in skrb za živali z upoštevanjem etoloških normativov glede na vrsto živali in še posebej zagotoviti:

1. kakovostno in količinsko ustrezno hrano in vodo;
2. ustrezno gibanje živali glede na vrsto;
3. ukrepe, ki preprečijo pobeg živali;
4. ustrezne bivalne pogoje in oskrbo v skladu s tem pravilnikom in predpisom, ki ureja bivalne razmere in oskrbo živali prosto živečih vrst živali.

5. člen

(bolne, poškodovane in onemogle živali)

Skrbnik hišnih živali mora zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je potrebna, ter zagotoviti nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali.

6. člen

(spremembe podatkov)

(1) Lastnik psa mora vsako spremembo lastništva psa ali spremembo svojega prebivališča pisno ali po elektronski pošti javiti pristojni veterinarski organizaciji v sedmih dneh od nastanka spremembe in priložiti ustrezen dokument iz drugega odstavka tega člena, pogin psa pa pisno ali po elektronski pošti javiti v roku 30 dni od pogina psa.

(2) Pristojna veterinarska organizacija spremeni lastništvo psa v Centralnem registru psov na podlagi:

1. računa,
2. kupoprodajne pogodbe,
3. ustreznega dokumenta o oddaji psa v ali iz zavetišča ali
4. izjave lastnika o spremembi lastništva psa, ki je kot Priloga 1 sestavni del tega pravilnika.

7. člen

(izguba in najdba hišne živali)

(1) Izgubo hišnih živali tistih vrst, ki morajo biti označene v skladu s predpisi o veterinarstvu oziroma v skladu s predpisi o varstvu prosto živečih vrst živali in ohranjanju narave, mora skrbnik v roku treh dni prijaviti pristojni veterinarski organizaciji oziroma najbližjemu zavetišču za zapuščene živali. Če lastnik izgube hišne živali ne prijavi v navedenem roku, se šteje, da gre za namerno zapustitev živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.

(2) Kdor najde žival, mora najpozneje v roku 24 ur:

1. najdbo živali prijaviti najbližjemu zavetišču za zapuščene živali ali pristojni veterinarski organizaciji;
2. v primeru živali zavarovanih prosto živečih vrst upoštevati določbe predpisov, ki urejajo varstvo prosto živečih vrst živali;
3. obvestiti skrbnika, če mu je znan.

8. člen

(prodaja in podarjanje hišnih živali)

(1) Hišne živali je dovoljeno prodajati izven poslovnih prostorov le po predhodnem soglasju Veterinarske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) v skladu z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti.

(2) Hišnih živali ni dovoljeno dajati kot nagrade v nagradnih igrah, na tekmovanjih ali drugih prireditvah.

9. člen

(prevoz hišnih živali)

(1) Pri prevozu mora biti hišna žival zavarovana pred izpadom ali pobegom s prevoznega sredstva ter zaščitena pred vročino, sončno pripeko, mrazom in padavinami.

(2) Hišnih živali ni dovoljeno puščati samih v oziroma na vozilih, razen če se zagotovi letnemu času primerno zračenje. Če zunanja temperatura v sončnem vremenu presega 20 °C, je potrebno poiskati za parkirano vozilo primerno senco, da temperatura v vozilu ne povzroči vročinskega udara pri živali v vozilu. Najpogostejši vidni znaki vročinskega udara so navedeni v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

(3) Hišnih živali ni dovoljeno prevažati v tovornem prostoru vozila ali v prostoru, namenjenem prevozu prtljage, razen če je v tem primeru zagotovljena naravna svetloba in zadostno zračenje.

(4) Prevoz hišnih živali v komercialne namene mora potekati v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L št. 3 z dne 5. 1. 2005, str. 1).

10. člen

(posedovanje)

Posedovanje hišnih živali je dovoljeno le, če skrbnik poskrbi za ustrezne pogoje, ki zagotavljajo dobro počutje živali.

11. člen

(parjenje psic in mačk)

(1) Psice in mačke je dovoljeno pariti tako, da obdobje med dvema zaporednima kotitvama pri isti samici ni krajše od 290 dni, v nasprotnem primeru se šteje, da gre za preobremenjevanje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali. Krajše obdobje med kotitvama je dovoljeno le, če so imele samice le enega ali dva mladiča.

(2) Psice in mačke, ki so bile parjene pa se niso obrežile, so zvrgle ali so kotile vse mrtve mladiče, se lahko parijo v naslednjem ciklusu.

(3) Za preobremenjevanje živali se šteje tudi, če psica ali mačka koti pred 14. mesecem starosti.

12. člen

(treniranje)

(1) Hišnih živali se ne sme trenirati na način, ki bi škodoval njihovemu zdravju oziroma dobremu počutju.

(2) Hišnim živalim je prepovedano dajati kakršne koli snovi z namenom povečati ali zmanjšati naravne sposobnosti živali, če bi to škodovalo dobremu počutju živali ali bi povzročalo nepotrebno trpljenje živali.

13. člen

(priredivte)

(1) Na prireditvah mora biti zagotovljena nujna veterinarska pomoč, ki jo nudi veterinar, pri čemer nujna veterinarska pomoč pomeni izvajanje nujnih ukrepov veterinarja pri živali, ki je zaradi bolezni ali poškodbe neposredno življenjsko ogrožena, oziroma pri kateri bi glede na bolezenske znake ali stanje živali v kratkem času lahko prišlo do take ogroženosti.

(2) Organizator prireditve mora vlogi za izdajo dovoljenja za prireditev priložiti soglasje veterinarske organizacije, ki zagotovi veterinarja iz prejšnjega odstavka.

(3) Če gre za prireditev, ki je fizično naporna za živali, mora organizator prireditve zagotoviti, da veterinar iz prvega odstavka tega člena neposredno pred prireditvijo ugotovi, ali so živali sposobne za sodelovanje na prireditvi. Veterinar ne dovoli udeležbe na fizično napornih prireditvah za bolne ali poškodovane hišne živali, ki niso sposobne sodelovati, ter za živali z nezadostno fizično kondicijo. Prav tako ne dovoli nadaljnje udeležbe za hišne živali, za katere med prireditvijo ugotovi, da niso sposobne nadaljnje udeležbe.

(4) Organizator prireditve mora na zahtevo veterinarja takoj prekiniti prireditev, če prihaja do trpljenja živali. V primeru, da organizator prireditve ne upošteva zahteve veterinarja, ta o tem nemudoma obvesti uradnega veterinarja.

14. člen

(predstave in snemanja)

(1) Organizator snemanja ali predstave mora zagotoviti ustrezno namestitvev in oskrbo živali v skladu z etološkimi normativi glede na vrsto živali. Zlasti mora zagotoviti:

1. ustrezno oskrbo s hrano in vodo,
2. ustrezno gibanje živali glede na vrsto,
3. preprečitev pobega živali,
4. fizično varstvo nevarnih živali.

(2) Če gre za fizično naporne predstave ali dolgotrajna snemanja filmov v za žival neznanih okoliščinah, mora vse živali neposredno pred začetkom nastopa ali snemanja pregledati veterinar in ugotoviti, ali so sposobne za nastopanje ali sodelovanje pri snemanju. Veterinar ne dovoli udeležbe bolnim ali poškodovanim živalim, ki niso sposobne nastopati oziroma sodelovati pri snemanju.

(3) Organizator predstave ali snemanja mora pristojnemu območnemu uradu VURS sporočiti podatke o veterinarski

organizaciji, ki bo zagotovila veterinarja iz prejšnjega odstavka najmanj 72 ur pred nastopom oziroma snemanjem.

(4) Organizator mora na zahtevo veterinarja takoj prenehati s snemanjem ali nastopanjem živali v predstavi, če to povzroča trpljenje živali. V primeru, da organizator predstave ali snemanja ne upošteva zahteve veterinarja, ta o tem nemudoma obvesti uradnega veterinarja.

(5) Izvajanje snemanja ali nastopov z bolnimi ali poškodovanimi živalmi, ki po mnenju veterinarja niso sposobne nastopati oziroma sodelovati pri snemanju, se šteje za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.

III. HOTELI ZA ŽIVALI IN TRGOVINA S HIŠNIMI ŽIVALMI

15. člen

(oskrbniki)

Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo dejavnost oskrbe v hotelih za hišne živali (v nadaljnjem besedilu: hotel), trgovine s hišnimi živalmi (v nadaljnjem besedilu: trgovina) ter organizatorji razstav, tekmovanj in drugih prireditev, kjer sodelujejo hišne živali, morajo imeti glede na svoj namen, cilje ali dejavnost takšno število oskrbnikov živali, da je vsak dan zagotovljena nemotena oskrba živali.

16. člen

(preizkus znanja za oskrbnike)

(1) Oskrbnik iz prejšnjega člena mora imeti veljavno potrdilo o opravljenem usposabljanju o prehrani, negi, vedenju in zdravstvenem varstvu hišnih živali.

(2) Usposabljanje iz prejšnjega odstavka mora trajati najmanj šest šolskih ur in obsegati:

1. tehnične in upravne vidike zakonodaje s področja zaščite živali in varstva živali prosto živečih vrst;
2. fiziologijo živali, predvsem potrebe po vodi in hrani, obnašanje živali in koncept stresa;
3. praktične vidike ravnanja z živalmi;
4. skrb za živali v nujnih primerih;
5. varnost osebjaja, ki ravna z živalmi.

(3) Program usposabljanja potrdi VURS.

(4) Izvajalec usposabljanja izda po opravljenem preizkusu znanja, ki traja najmanj eno šolsko uro, potrdilo o opravljenem usposabljanju, ki velja pet let.

(5) Izvajalec usposabljanja vodi seznam izdanih potrdil iz prejšnjega odstavka.

17. člen

(bivalni prostori za živali v hotelih in trgovinah)

(1) Bivalni prostori za živali v hotelih in trgovinah morajo biti urejeni v skladu s tem pravilnikom ter izdelani iz materialov in na način, da se jih da enostavno čistiti in razkuževati.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko velikost bivalnih prostorov za pse v trgovinah na drobno zmanjša za 20 odstotkov, pod pogojem, da psi v takih bivalnih prostorih ne bivajo več kot 30 dni.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se lahko pse, ki se oskrbujejo v hotelu za živali do 30 dni, namesti v bivalne prostore najmanj enakih velikosti, kot so predpisane s pravilnikom, ki ureja pogoje za zavetišča za zapuščene živali.

(4) V bivalnih prostorih ne sme biti snovi ali predmetov, na katerih bi se hišne živali lahko poškodovale oziroma bi ogrožale njihovo zdravje.

(5) V prostorih, kjer se nahajajo hišne živali, morata biti zagotovljena naravna ali umetna svetloba in zračenje.

(6) Bivalni prostori morajo biti redno čiščeni v skladu z fiziološkimi ter etološkimi potrebami živali in po potrebi razkuženi, da se prepreči prenos bolezni.

(7) Prostori morajo biti opremljeni s požarnim alarmom in izdelani iz nesorljivih oziroma težko gorljivih materialov, ki ob gorenju ne sproščajo strupenih plinov.

18. člen

(evidence)

Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora voditi evidenco, iz katere so razvidni naslednji podatki:

1. izvor vsake živali (firma oziroma osebno ime ter naslov vzreditelja);
2. število nabavljenih in prodanih živali po vrstah živali;

3. število živali, poginulih pri prevozu ali v času namestitve, po vrstah živali;
4. število obolelih živali po vrstah živali;
5. podatki o čiščenju in razkuževanju;
6. čas bivanja živali.

19. člen

(obveznosti izvajalca dejavnosti trgovine z živalmi)

(1) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora imeti sklenjeno pogodbo z veterinarsko organizacijo, ki opravlja preglede in zagotavlja zdravljenje živali v primeru poškodb ali bolezni.

(2) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora voditi evidence o zdravljenju živali, ki mora vsebovati vsaj identifikacijo zdravljene živali ali skupine živali, datum zdravljenja in veterinarsko organizacijo, ki je zdravljenje opravila. Evidence o zdravljenju živali mora hraniti najmanj tri leta od zadnjega vpisa ter jih je dolžan na zahtevo predložiti uradnemu veterinarju na vpogled.

(3) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora zagotoviti ločeno namestitev bolnih in poškodovanih živali. Bolne in poškodovane živali morajo biti ustrezno zdravljene, v primeru neozdravljivih bolezni ali poškodb pa usmrčene v skladu s predpisi.

(4) Bolnih in poškodovanih živali ni dovoljeno vračati dobavitelju, temveč se jih mora zdraviti, v primeru neozdravljivih bolezni ali poškodb pa usmrtiti.

(5) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora zagotoviti, da prodaja samo klinično zdrave živali.

20. člen

(dolžnost seznanjanja kupca)

(1) Prodajalec mora kupca ob nakupu živali pisno seznaniti z:

1. oskrbo, prehrano, nego in ustrezno namestitvijo, ki jo potrebuje žival;
2. starostjo in običajno življenjsko dobo živali ter velikostjo odrasle živali;
3. morebitnimi nevarnostmi za človeka ali druge živali (ugrizi, kužne bolezni);
4. določbami tega pravilnika, ki se nanašajo na določeno vrsto živali, oziroma določbami predpisov, ki urejajo varstvo živali prosto živečih vrst;
5. obveznimi in priporočljivimi cepljenji živali.

(2) Prodajalec mora kupcu ob prodaji živali izročiti predpisane veterinarske dokumente ter potrdilo o opravljenih obveznih cepljenjih oziroma druge dokumente v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo prosto živečih živalskih vrst.

(3) Prodajalec mora kupcu ob nakupu živali posredovati informacije o veterinarskih organizacijah, usposobljenih za zdravljenje tovrstnih živali.

21. člen

(hoteli)

(1) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora imeti sklenjeno pogodbo z veterinarsko organizacijo, ki opravlja preglede in zagotavlja zdravljenje živali v primeru poškodb ali bolezni.

(2) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora voditi evidenco s podatki o sprejetih hišnih živalih in njihovih skrbnikih, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

1. vrsto ali pasmo hišne živali, njeno starost in spol;
2. osebno ime oziroma firmo, naslov in telefon skrbnika;
3. datum sprejema živali;
4. datum vrnitve živali skrbniku;
5. podatke o posebni oskrbi, ki jo potrebuje žival (npr. posebna hrana, alergije);
6. zdravljenja v času oskrbe.

(3) Skrbnik mora ob predaji živali v hotelsko oskrbo predložiti identifikacijski dokument živali, v katerem morajo biti vpisana opravljena predpisana cepljenja za posamezno vrsto živali, ter izvajalca dejavnosti hotela za živali opozoriti na posebne potrebe živali ali morebitno agresivnost.

(4) Izvajalec dejavnosti hotela za živali lahko zahteva dodatna cepljenja in druge preventivne ukrepe (npr. odstranjevanje zajedavcev) za zagotavljanje zdravstvenega varstva drugih živali in oskrbnikov v hotelu.

(5) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora zagotoviti ločeno namestitev bolnih in poškodovanih živali.

IV. POGOJI ZA GOJITEV HIŠNIH ŽIVALI

22. člen

(gojitev psov)

(1) Za gojitev do vključno 10 odraslih psov se za določitev ustreznih pogojev bivanja uporabljajo določbe V. poglavja tega pravilnika.

(2) Za gojitev 11 ali več odraslih psov se za določitev ustreznih pogojev bivanja uporabljajo določbe V. poglavja tega pravilnika, pri čemer morajo bivalni prostori za pse glede velikosti, materialov, temperature, osvetlitve in prezračevanja izpolnjevati pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje za zavetišča za zapuščene živali. Poleg tega mora gojitelj:

1. zagotoviti prostor za pripravo in skladiščenje hrane;
2. zagotoviti prostor za čiščenje, kopanje in nego živali ter za shranjevanje opreme za nego živali;
3. zagotoviti prostor ali del prostora, namenjenega shranjevanju opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme;
4. zagotoviti ločen in po potrebi ogrevan prostor za bolne ali poškodovane živali;
5. zagotavljati nemoteno oskrbo živali;
6. voditi naslednje evidence:
 - evidenco vseh živali, v kateri morajo biti podatki o identifikaciji, prijavi in odjavi lastništva in predpisanih cepljenih psov,
 - evidenco o preventivnih posegih in zdravljenjih psov,
 - seznam oskrbnikov psov in evidenco oskrbe psov.

(3) Bivalni prostori za pse, vključno z zunanjimi, morajo biti redno čiščeni in po potrebi razkuženi, da se prepreči prenos bolezni. Iztrebke je treba dnevno odstranjevati.

23. člen

(gojitev mačk)

(1) Za gojitev do vključno 10 odraslih mačk se za določitev ustreznih pogojev bivanja uporabljajo določbe VI. poglavja tega pravilnika.

(2) Za gojitev 11 ali več odraslih mačk se za določitev ustreznih pogojev bivanja uporabljajo določbe VI. poglavja tega pravilnika, pri čemer morajo bivalni prostori za mačke glede velikosti in pogojev za skupinsko namestitve izpolnjevati pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje za zavetišča za zapuščene živali. Poleg tega mora gojitelj:

1. zagotoviti prostor ali del prostora za pripravo in skladiščenje hrane,
2. zagotoviti prostor ali del prostora za čiščenje, kopanje in nego mačk ter za shranjevanje opreme za nego mačk,
3. zagotoviti prostor ali del prostora, namenjenega shranjevanju opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme,
4. zagotoviti ločen in po potrebi ogrevan prostor za bolne ali poškodovane mačke,
5. zagotavljati nemoteno oskrbo mačk,
6. voditi evidence o živalih, preventivnih posegih in zdravljenjih.

(3) Bivalni prostori za mačke morajo biti redno čiščeni in po potrebi razkuženi, da se prepreči prenos bolezni.

24. člen

(gojitev ostalih hišnih živali)

(1) Za gojitev živali prosto živečih vrst mora skrbnik predhodno pridobiti dovoljenje za njihovo zadrževanje v ujetništvu v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo narave.

(2) Za določitev ustreznih pogojev bivanja in oskrbe ostalih hišnih živali se smiselno uporabljajo določbe predpisa, ki ureja bivalne razmere in oskrbo živali prosto živečih vrst v ujetništvu.

V. POGOJI ZA POSEDOVANJE PSOV

25. člen

(prehrana)

Psu je treba zagotavljati ustrezno prehrano, ki mora vsebovati vse potrebne snovi za njegov zdrav razvoj. Mlade pse do šestega meseca starosti se hrani vsaj trikrat dnevno, od šestega meseca do enega leta starosti vsaj dvakrat dnevno,

odrasle vsaj enkrat dnevno, stalno pa morajo imeti na voljo pitno vodo.

26. člen

(nega)

Psa je treba redno negovati in odstranjevati zajedavce kot so bolhe, klopi, gliste in trakulje.

27. člen

(mladiči)

Mladičev ni dovoljeno odvzeti od psice pred dopolnjenim osmim tednom starosti.

28. člen

(bivanje psa na kraju brez naslova)

(1) Če bivalni prostor psa ni na stalnem ali začasnem naslovu skrbnika psa, mora biti na bivališču psa navedeno osebno ime in stalno bivališče skrbnika, v nasprotnem primeru se žival šteje za zapuščeno in se namesti v zavetišče.

(2) Za psa iz prejšnjega odstavka morata biti zagotovljena redna oskrba in ustrezno bivališče v skladu z določbami tega pravilnika.

29. člen

(bivalni prostor)

(1) Pes mora imeti ustrezen bivalni prostor, ki mu zagotavlja zaščito pred padavinami, vetrom, mrazom in sončno pripeko, preprečuje pobeg živali ter omogoča potrebno gibanje.

(2) Psa ni dovoljeno nastaniti (zapreti) v prostor brez naravne svetlobe, kjer pes ne vidi svoje neposredne okolice, ali v prostor brez zadostnega zračenja.

(3) Če pes biva zunaj, mora imeti pesjak in uto oziroma drugo enakovredno zavetje.

(4) Če je zunanja temperatura nižja od 0°C, mora imeti pes na voljo primerno izoliran bivalni prostor. Psice z mladiči ter bolni psi morajo imeti na voljo bivalni prostor, v katerem temperatura ne sme biti nižja od 20°C.

(5) V bivalnem prostoru psa ne sme biti snovi ali predmetov, na katerih bi se lahko pes poškodoval ali bi ogrožale njegovo zdravje.

(6) Skrbnik mora bivalni prostor psa redno čistiti in dnevno odstranjevati iztrebke.

30. člen

(privez)

(1) Če je pes privezan, mora biti dolžina priveza, merjena pri tleh, enaka najmanj 3-kratni dolžini psa, merjeno od konice nosu do korena repa, vendar ne krajša od 3 metrov. Pes ne sme biti privezan z zatezno, bodečo ali pretesno ovratnico. Teža priveza ne sme presežati 1/12 teže psa.

(2) Psov, mlajših od 6 mesecev, ter visoko brejih psic in psic z mladiči ni dovoljeno imeti privezanih, ampak morajo imeti zagotovljen ustrezen bivalni prostor, ki jim zagotavlja zaščito pred padavinami, vetrom, mrazom in sončno pripeko, preprečuje pobeg živali ter omogoča potrebno gibanje.

31. člen

(pesjak)

(1) Minimalna velikost pesjaka skupaj z uto glede na težo psa in število živali v pesjaku je določena v Prilogi 3, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Če so v pesjaku nameščeni psi različnih težnostnih kategorij, je minimalna velikost pesjaka lahko manjša za 15 odstotkov od predpisane velikosti, ki ustreza številu psov težjih kategorij.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena so možna odstopanja glede velikosti pesjaka, če uradni veterinar pri izvajanju nadzora strokovno oceni, da odstopanje od predpisanih pogojev ne povzroča nepotrebnega trpljenja živali.

32. člen**(pasja uta)**

(1) Pasja uta mora biti dovolj velika, da lahko pes v njej normalno leže, vstane ter se obrne oziroma mora biti vsaj velikosti, kot je določena v Prilogi 4, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so možna odstopanja glede velikosti pasje ute, če je omogočeno, da se žival nemoteno obrne, leže in vstane in če uradni veterinar pri izvajanju nadzora strokovno oceni, da odstopanje od predpisanih pogojev ne povzroča nepotrebnega trpljenja živali.

(3) Pasja uta mora biti primerno izolirana in dvignjena od tal. Pasja uta mora biti dvoprostorska, razen če uradni veterinar pri izvajanju nadzora strokovno oceni, da to ni potrebno.

33. člen**(vlečni psi)**

(1) Za vleko se lahko uporabljajo samo psi, ki so po konstituciji primerni za vleko. Bolne, poškodovane, breje in doječe živali se smatrajo kot nesposobne za vleko.

(2) Vlečni psi morajo imeti primerno vprego, to je oprnico in jermenje, ki živali ne ovira pri dihanju in normalnem gibanju ter ji ne povzroča trpljenja.

(3) Pse je prepovedano priganjati z udarjanjem.

VI. POGOJI ZA POSEDOVANJE DOMAČIH MAČK**34. člen****(prehrana)**

Mačkam je treba zagotavljati ustrezno prehrano, ki mora vsebovati vse potrebne snovi za njihov zdrav razvoj, in sicer mladim mačkam do šestega meseca starosti vsaj štirikrat dnevno, od šestega meseca do enega leta starosti vsaj trikrat dnevno, odraslim pa vsaj dvakrat dnevno, stalno pa morajo imeti pitno vodo.

35. člen**(nega)**

Mačke je treba redno negovati in odstranjevati zajedavce kot so bolhe, klopi, gliste in trakulje.

36. člen**(mladiči)**

Mladičev ni dovoljeno odvzeti od samice pred dopoljenim dvanajstim tednom starosti.

37. člen**(bivalni prostor)**

(1) Mačka mora imeti zagotovljen bivalni prostor, ki ji zagotavlja zaščito pred padavinami, vetrom, mrazom in sončno pripeko in pred napadi drugih živali.

(2) Mačka, ki stalno biva v zaprtem prostoru, mora imeti na voljo primerno velik in zračen prostor z naravno svetlobo ter ustrezna pomagala, kot so plezala, igrače in podobno.

(3) Če živi mačka samo v zaprtih prostorih brez možnosti občasnega izhoda, mora skrbnik zagotoviti, da mačka ni sama in brez nege več kot 24 ur.

38. člen**(namestitev v kletko)**

(1) Mačko se lahko začasno, do največ trideset dni, namesti v kletko, in sicer na prireditvah, v zavetiščih, hotelih in trgovinah.

(2) V kletki morajo biti stranišče, napolnjeno z ustreznim posipom, ki vpija iztrebke in preprečuje širjenje smrada, posoda s pitno vodo, posoda s suho hrano ter ustrezne igrače.

(3) Kletka ne sme imeti mrežastega dna.

(4) Kletka mora biti vsaj velikosti, kot je določena v Prilogi 5, ki je sestavni del tega pravilnika.

VII. POGOJI ZA POSEDOVANJE OSTALIH HIŠNIH ŽIVALI

39. člen

(ostale hišne živali)

Za določitev ustreznih pogojev bivanja in oskrbe ostalih hišnih živali se smiselno uporabljajo določbe predpisa, ki ureja bivalne razmere in oskrbo živali prosto živečih vrst v ujetništvu.

VIII. KONČNI DOLOČBI

40. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o zaščiti hišnih živali (Uradni list RS, št. 75/05 in 88/05 – popr.).

41. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-63/2008

Ljubljana, dne 17. junija 2009

EVA 2008-2311-0142

dr. Milan Pogačnik l.r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Priloga 1: Izjava o spremembi lastništva psa v CRPSI

Priloga 2: Najpogostejši vidni znaki vročinskega udara

Priloga 3: Velikost pesjaka

Priloga 4: Velikost pasje ute

Priloga 5: Velikost kletke za mačke

Na vrh

[<< Nazaj](#)